

[Ebba Strange]

holdet i folkeskolen, ved at folkettinget skulle diskutere de vejledende læseplaner. Jeg har tillid til de fagfolk, der sidder og laver de vejledende læseplaner. Jeg synes, de virker velgennearbejdede og omhyggeligt gennearbejdede, og jeg har tillid til de folk, der sidder rundt omkring i kommunerne i skolenævnene og skal beslutte, om det nu er de vejledende læseplaner eller andre, de vil bruge. Jeg har tillid til, at forældre, lærere og kommunalbestyrelser rundt omkring selv kan træffe beslutninger omkring disse ting.

Til allersidst lige et spørgsmål til undervisningsministeren. Jeg beklager, at det stilles på dette sene tidspunkt. Når regeringen ikke kan fremsætte lovforslag om at lave forsøgsuddannelser, der kombinerer det faglige og det teoretiske på det gymnasiale niveau – og det forstår jeg – betyder det så også, at et amt, der måtte ønske at gøre noget sådant, er udelukket fra at gøre det? Det ved jeg faktisk ikke rigtig, men det kan være, jeg kan få et svar af undervisningsministeren.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg vil gerne indledningsvis give formanden en undskyldning for før, fordi jeg ikke var meget omhyggelig med at nævne, hvorfra jeg havde citatet af hr. Jørgen Jensens udtalelser. Jeg sagde, det var fra Danmarks Lærerforenings kongres, men jeg kan yderligere oplyse, at det stammer fra et referat i »Folkeskolen«, nr. 46 af 16. november, 95. årgang, 1978, s. 2387, andet afsnit fra neden.

Jeg vil gerne komme med en venlig bemærkning til fru Ebba Strange i anledning af hendes redegørelse for, at SF er gået ind i forliget om at genindføre historie i folkeskolen. Jeg deler helt og fuldt de synspunkter, som fru Ebba Strange gjorde gældende. Jeg mindes bare, at vi i andre situationer af SF er blevet bebrejdet, at vi forlangte, at de grundlæggende kundskaber i folkeskolen, og deriblandt faget historie, skulle være med; dengang ville man kun have samfundsorientering. Men jeg glæder mig da over, at denne erkendelse breder sig; det skal man ikke høre noget for.

Jeg vil også godt i den anledning sige, at jeg er enig med fru Ebba Strange i, at det ikke er voldsomt ophidsende, det dér med latinen, det er det heller ikke for os. På den anden side er vi gået ind for, at der skulle

være stort udbud i folkeskolen. Nu har man haft det som et tilbud, og det synes vi såmænd godt man kunne fortsætte med. Derfor vil vi stemme for retsforbundets dagsorden. Samtidig vil vi afvise fremskridtspartiets dagsorden.

Jeg vil godt sige til undervisningsministeren, at ligesom hun ikke undrede sig over, hvad jeg har sagt, så må jeg desværre sige, at det gjorde jeg såmænd heller ikke over, hvad hun sagde, for det var nu også de gammelkendte ting, der blev kørt frem her.

Med hensyn til adgangsbegrænsningen hørte vi det velkendte standpunkt, at vi har totaldimensioneringen, der er de 20.000 pladser, og der er såmænd ikke engang nok, der søger dem. Nej, det er rigtigt nok, for der er f. eks. den unge, der gerne vil være læge. Det kan han ikke blive. Han kan i stedet for få et tilbud fra undervisningsministeren om en af hendes nye fornemme uddannelser – hvad er det, de hedder – turistfører, salgstekniker og sådan noget. Det er klart, at det er ikke alt for tilfredsstillende for en ung, der gerne vil være læge. Eller hvis man vil studere samfundsfag i København og kan bo hjemme hos sine forældre og gøre det forholdsvis billigt. Det kan man ikke, men man kan i stedet komme til at studere i Odense. På den baggrund kan man sagtens stå frem og sige: ja men der er jo pladser nok.

Jeg påviste også omhyggeligt, at der er et betydeligt frafald blandt dem, der ansøger, på grund af de økonomiske forhold. Så vidt jeg ved – jeg vil ikke hænges helt op på tallet – er der et fald fra 25.000 til omkring ved 22.000 på et år, altså et fald i ansøgetallet. Hvorfor? Fordi man ikke kan overskue, hvad det betyder med disse banklån.

Undervisningsministeren siger, at vi er modstandere af en debat om U 90. Naturligvis er vi ikke modstandere af en debat. Det, vi har sagt, er bare, at vi ønsker medindflydelse og medbestemmelse for befolkningen. I hvert fald skal debatten ikke være meningsløs og beslutningerne truffet på forhånd, men det bestred undervisningsministeren faktisk ikke at de er.

Med hensyn til kantinemomsen: det er meget godt, at man udlodder nogle beskedne almisser nu til de unge, men jeg sagde udtrykkeligt, at det, der er forargeligt, er, at man ikke, samtidig med at man anerkender i